

МІНІСТЕРСТВО
ОСВІТИ І НАУКИ
УКРАЇНИ

М.З.Н.

United Nations
Educational, Scientific and
Cultural Organization

Мала академія наук
України під егідою
ЮНЕСКО

Національний
технічний університет
ДНІПРОВСЬКА
ПОЛІТЕХНІКА
1899

Міністерство освіти і науки України
Національна академія наук України
Національний центр «Мала академія наук України»
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
Київський національний університет
будівництва і архітектури
Національний університет «Запорізька політехніка»
Національний технічний університет
«Дніпровська політехніка»
Національний університет «Львівська політехніка»

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ

**ХVІІІ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«АКАДЕМІЧНА Й УНІВЕРСИТЕТСЬКА
НАУКА: РЕЗУЛЬТАТИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ»**

09 – 12 грудня 2025 року
Полтава

мікротуризму в Японії, де короткі поїздки до малолюдних культурних і природних зон стали частиною державної політики підтримки депопуляційних регіонів. У США цей формат поширений навколо великих міст, таких як Нью-Йорк чи Сан-Франциско, де мешканці обирають невеликі природні парки та прибережні зони у межах півторагодинної доступності. Усі ці приклади свідчать, що мікроподорожі сприяють вирівнюванню туристичних потоків, підтримують розвиток малих громад і забезпечують більш раціональне використання локальних ресурсів [3]. Таким чином, мікроподорожі, маючи європейське історичне підґрунтя, стали глобальним трендом, що поєднує локальність, доступність і регулярність туристичних поїздок. Дослідження цього феномена дозволяє не лише зрозуміти нові тенденції в географії туризму, а й виробити практичні рекомендації для сталого розвитку територій і регіональної туристичної політики [2].

Отже, мікроподорожі стають важливим чинником трансформації туристичного простору, сприяючи децентралізації потоків та зміцненню ролі локальних дестинацій. Країни з розвинутою культурою коротких поїздок демонструють очевидні позитивні ефекти: активізацію малих територій, зменшення сезонного навантаження на популярні центри та підвищення загальної мобільності населення. Відтак мікротуризм слід розглядати як перспективний напрямок сталого розвитку туристичної сфери, що потребує подальшого дослідження, зокрема щодо економічної ефективності та поведінкових особливостей туристів.

Література:

1. Gössling, S., Scott, D., & Hall, C. M. (2021). *Pandemics, tourism and global change: A rapid assessment. Journal of Sustainable Tourism, 29(1), 1–20.*
2. *Local tourism as financial and economic development driver of the community: Management aspect / Nadiya Bakalo, Viktoriia Makhovka, Iryna Krekoten, Alla Glebova, Svitlana Kulakova . World Development Perspectives. 2025. Vol. 38. 100693. <https://doi.org/10.1016/j.wdp.2025.100693>.*
3. Rantala, O. (2020). *Envisioning Tourism and Proximity after the Anthropocene. Sustainability, 12(10), 3948.*
4. Заячківська, Г. А., Вовк, С. В., & Церклевич, В. С. (2023). *Тренди постпандемічного розвитку туризму в країнах Європейського Союзу: наративи, імперативи, прогнози. Індустрія туризму і гостинності в Центральній та Східній Європі, (8), 11-19.*

УДК 7.01:7.017.4

**ОСНОВИ ДИЗАЙНЕРСЬКОГО ПРОЄКТУВАННЯ У ПРОСТОРОВІЙ ОРГАНІЗАЦІЇ
ЗАСОБІВ ВІЗУАЛЬНОЇ КОМУНІКАЦІЇ**

Ніколаєнко В.В., к.арх.,

Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
ab.Nikolaienko_VV@nupp.edu.ua

Візуальна комунікація є ключовим елементом сучасного інформаційного середовища. Вона включає передачу інформації через графічні, кольорові та просторові засоби, які дозволяють глядачу швидко та ефективно сприймати зміст.[1] Дизайнерське проєктування у цій сфері передбачає не лише створення естетично привабливих елементів, а й їхнє оптимальне розташування у просторі для забезпечення чіткої та зрозумілої комунікації.

Основні принципи просторової організації:

1. *Ієрархія інформації.* Візуальні елементи організуються відповідно до їхньої значущості: важлива інформація виділяється за допомогою розміру, кольору, форми чи положення. [2]

2. *Баланс і пропорції.* Простір між елементами має бути гармонійним, що забезпечує комфортне сприйняття та підкреслює логіку розташування.

3. *Контраст і акценти.* Контрастні елементи допомагають привернути увагу до ключових повідомлень та структурувати інформацію. [4]

4. *Ритм і повтори.* Повторення форм, кольорів чи графічних елементів створює цілісність композиції і підвищує впізнаваність.

5. *Просторовий напрямок.* Напрямок погляду глядача має бути спрямований логічно, від загального до конкретного або за іншою структурою, що відповідає меті комунікації.

Методи організації засобів візуальної комунікації:

Модульна сітка. Використання сітки дозволяє точно розташовувати елементи та підтримувати гармонію між частинами композиції.

Зонування простору. Візуальні елементи об'єднуються у зони за змістом або функцією, що допомагає швидко орієнтуватися у інформації.

Інтерактивність та адаптивність. У сучасних медіа-дизайнах важливе врахування зміни розташування елементів залежно від формату та способу сприйняття. [3]

Значення кольору і типографіки. Кольори передають емоції та функціональні сигнали, а шрифти визначають читабельність і стиль повідомлення. Їхня гармонійна інтеграція у просторову організацію підвищує ефективність візуальної комунікації. [3]

Проектування засобів візуальної комунікації у просторі — це поєднання творчого мислення та системного підходу. Дотримання основних принципів композиції, гармонійне використання кольору, типографіки та простору дозволяє створювати зрозумілі, ефективні та естетично привабливі дизайнерські рішення.

Література:

1. Йоганнес Іттен «Мистецтво кольору: суб'єктивне переживання та об'єктивне визнання як шлях до мистецтва» / вид-во: ArtHuss, 2022. 96с.

2. Гевін Емброуз, Ніл Леонард «Книга Основи. Графічний дизайн 02. Дизайнерське дослідження. Пошук успішних креативних рішень»; пер.з англ. Марія Мельник, Вероніка Пугач / вид-во: ArtHuss, 2019. 192с.

3. Наталія Синєпупова «Композиція. Тотальний контроль» / вид-во: ArtHuss, 2019. 240с.

4. Норман Д. Дизайн звичних речей/Дональд А Норман; пер. з англ. Максим Бакалов. – Харків: Книжковий Клуб "Клуб Сімейного Дозвілля, 2019р. 320с.

УДК: 72:378.014.5:004

АНАЛІЗ СУЧАСНИХ НАПРЯМІВ РОЗВИТКУ АРХІТЕКТУРНОЇ ОСВІТИ

Новосельчук Н.Є.

*Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
NovoselchukNE@gmail.com*

Архітектурна освіта у XXI столітті переживає глибоку трансформацію та змінюється під впливом глобалізації й екологічних імперативів. Виклики сьогодення, пов'язані з глобалізацією професійних стандартів, швидким розвитком нових технологій, цифровізацією, кліматичними змінами та соціальними процесами, суттєво впливають на компетентності й навички сучасних архітекторів. Традиційна модель навчання, побудована навколо лекційних, практичних і студійних занять, поступово перестає відповідати потребам часу. Сучасний архітектор повинен володіти значно ширшим спектром знань та вмінь, адже завдання, які стоять перед професією, стають дедалі складнішими.